

Jedyn, jedziny rōłz...

Mōj, to mōj i swoji prawa mō. Łozprawiōł mi stary Alojz Bregula, jak to kejsik we mōju nachtigale klōnskali za łoknym (łōn miyszkōł kole „ligi”, kole tyj „doliny gōrnika” , ale łod Maciyjkowic) , hica ci bōła festelnō bez cōłki dziyń, flider wōniōł za łoknym, choby cōłki fynsterbret parfīnym ftoś popyrskōł, a łōn ci ze swojōm starōm kładōm sie do pryka, bo już bōło dobrze na łodwieczarz. Łōn, kej ino lygōł, już mu sie ślypia zawiyrali, już mu sie ślypia klapli, ale jego starō krynci sie, zwyrtō, fajtō sie we lewo, we prawo, wylazuje na poszwa, wlażuje rajn pod pierzina, cinygiym tam a nazōd, i blank ci niy poradzi nynać. Łorōz tyż tyrpie tego swojigo chopu i po cichuśku gōdō ku niymu:

– Lojzik, Lojzik, suchōsz ty mie?

– Suchōm, suchōm, ale kciōłbych już spać – pado Bregula, i łobrōcō sie na drugō zajta we prykolu.

– Lojzik, Lojzik, a ryzykni ty mi ino, zdradziōłēs ty mie kiedy, abo niy.

– Cicho być Hyjdla, aże być cicho. Co cie dzisiōj siokło? Pytlujez i pytlujez, a mie blank niy dōwosz spać.

– Nale, Lojzik, takeś sie dupōm ku mie zwyrtōł, ani mie niy pohajosz, kusika niy dōsz, to chocia ryzyknij: zdradziōłēs ty mie ty, abo niy?

– Jezderkusie! Ale ty tyż poradzisz kwiōnczeć, ale ty poradzisz być zmierzło. A kej ci powia, dōsz ty mi już yntlich pokōj.

– Dōm Lojziku, dōm, ino mi ryzyknij eźliś mie chocia rōłz zdradziōł?

– Nō, można to bōło rōłz, wiysz, tam we zanatorjōm, nō... zdrōdziōłech cie rōłz. Ale... ale na zicher, ino rōłz! I to pierōnym dōwno tymu nazōd!

A Hyjdla jak ci sie niy łodwinie, jak ci go niy prasknie bez pysk:

– Dżisz go łochyntola pierōńskigo! Rōłz!

I prask ci go tuplowanie we fresa.

– Hyjdla! Co cie siokło? Co we cia za diosek włōz?

– A niy przidało by ci sie terōzki.... tyn jedyn, jedziny RŌŁZ??

Ojgyn z Pnioków